

Fővárosi Törvényszék
mint elsőfokú bíróság

Az ügy száma: 105.K.701.090/2020/5.
A felperes:

A felperes képviselője:

Az alperes:

Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság
Hatóság

Az alperes képviselője:

(1125 Budapest, Szilágyi Erzsébet fasor 22/C.)
Dudás Hargita Zsófia Ügyvédi Iroda
(1036 Budapest, Lajos utca 66., ügyintéző: dr.
Dudás Gábor János ügyvéd)

Az érdekelt:

Az érdekelt képviselője:

A per tárgya:

adatvédelmi ügyben hozott NAIH/2019/3990/25.
számú határozat jogszerűségének vizsgálata

Ítélet:

A Fővárosi Törvényszék a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000,- (Százezer) forint, az érdekeltnek 40.000,- (Negyvenezer) forint perköltséget, továbbá fizessen meg az államnak – az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására – 30.000 (Harmincezer) forint kereseti illetéket.

A pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2019. január 11-én, 2019. február 13-án, 2019. február 19-én és 2019. március 10-én panaszbeadványokat és érintetti joggyakorlásra irányuló kérelmeket (a továbbiakban együttesen: kérelmek) nyújtott be az érdekeltnek, azonban ezen kérelmeire nem kapott választ, illetve nem volt elégedett a kapott válaszokkal.
- [2] A felperes a 2019. január 11-ei kérelme 3. pontjában pénzügyi panaszként előterjesztve kifogásolta, hogy az érdekelt kezeléséből eltűnt a 2013. december 3-án kelt USD és HUF számlaszervizűződése, a VISA bankkártyaszervizűződése, valamint az E-banking szervizűződése. Ezzel összefüggésben tájékoztatást kért az érdekelttől a szervizűződések eltűnésének részleteiről, annak időpontjáról, az eltűnés észleléséről, dokumentálásáról. Ezen kérelmét szintén panaszként 2019. február 13-án újból előterjesztette. A 2019. március 10-én kelt kérelme 12.a) pontjában a HUF számlaszervizűződése és a VISA bankkártyaszervizűződése kapcsán ismételtlen arról kért tájékoztatást, hogy ezen szervizűződések megtalálta-e az érdekelt, illetve azok eltűntek-e. Emellett kérte az ezen szervizűződések kapcsán az érdekelt által 2013. decemberében használt szervizűződésminta másolatát, illetve tájékoztatást arról, hogy mi volt ezen szervizűződések tartalma.
- [3] A felperes a 2019. január 11-i és március 10-i kérelmeiben tájékoztatást kért arról, hogy az érdekelt milyen kamerafelvételeket kezel róla, azok pontosan hol és mikor – ideértve az időintervallumot is – készültek, illetve azokat az ő adatkezelés korlátozására vonatkozó kérelme vagy a jogos érdeke alapján kezeli az érdekelt. Ezen kérelmét megismételte a 2019. február 19-én kelt kérelmében is, kiegészítve azzal, hogy az érdekelt jelölje meg a kamerafelvételek vonatkozásában az adatkezelés korlátozása iránti kérelmeinek napját is, illetve kérte valamennyi róla kezelt kamerafelvétel másolatának a rendelkezésére bocsátását.
- [4] A felperes a 2019. január 11-én kelt kérelmében hat darab – 2018. november 14. és 2019. január 10. között –, az érdekelt bankfiókjaiban működő biztonsági kamerák által készített, őt ábrázoló kamerafelvétel kezelésének korlátozását kérte az érdekelttől öt évre, továbbá ezen hat kamerafelvétel megtekintésének biztosítását, és az azokról készült másolat kiadását. A felperes a fentiekkel mindenben megegyező kérelmet nyújtott be 2019. március 10-én újabb hat darab 2019. január 14. és 2019. március 6. között készült kamerafelvétel vonatkozásában.
- [5] A felperes 2019. január 11-i kérelmében kérte az érdekelttől, hogy adjon másolatot a . . . . . korábban . . . . . által 2018. november 14. és 2019. január 11. között felvett jegyzőkönyvekről, amelyek az érdekelt bankfiókjaiban történt ügyintézési kísérleteihez kapcsolódnak. Ezen jegyzőkönyvekkel összefüggésben tájékoztatást kért az adatkezelés jogalapjáról, céljáról és időtartamáról, továbbá kérte az eredeti példányba való betekintést is.
- [6] A felperes a 2019. március 10-i kérelmében kérte az érdekelt . . . . . 2013. november 25. és 2019. március 10-e közti időszakban folytatott beszélgetésekről készült hangfelvételek másolatát, azoknak az adathordozón időrendi sorrendbe való rendezését, továbbá egy listát, amelyen fel van tüntetve a beszélgetés dátuma, annak pontos kezdete, a beszélgetés időtartama, az ügyintéző neve, valamint a beszélgetés egyedi azonosítója.
- [7] A felperes 2019. március 10-én kelt kérelmében előadta, hogy az érdekelt a 2017. június 30-án kelt körlevelében több fényképet küldött körbe róla, de az érdekelt 2019. február 8-án kelt válasza mellékleteként csak egyetlen képet csatolt, így tájékoztatást kért arról, hogy ezen körlevélben hány fényképet küldött körbe róla az érdekelt, továbbá kérte ezen fényképek másolatát elektronikusan és papír alapon is. Tájékoztatást kért továbbá arról, hogy a fénykép mely napon, ki által, kinek az utasítására, milyen célból és jogalapon, hogyan és hol készült. Kérte továbbá az érdekelt nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy a képmása kezeléséről mikor és milyen formában tájékoztatta őt az érdekelt, illetve, ha nem történt ilyen tájékoztatás, mi ennek elmaradásának oka. Kérte továbbá ezen fényképfelvételek kezelésének öt évre való korlátozását.

- [8] A felperes 2019. március 10-i kérelmében vitatta, hogy kötött volna az érdekelttel nevezett számlaszerződést, ezért kérte ezen számlaszerződés és a számla első három havi, illetve 2013. júliusa és novembere közti időszakra vonatkozó kivonatának másolatát, valamint ezen banki termék 2013-ban hatályos ÁSZF-jét. Ezen számlával összefüggésben tájékoztatást kért továbbá arról, hogy az érdekelt az irattárában tárolja-e a számlaszerződést, azt átadta-e neki – az átadás tényének igazolásával – illetve ő azt aláírta-e, ismeri-e az érdekelt a számlaszerződés tartalmát. Kérte, hogy amennyiben az érdekelt ismeri a számlaszerződés tartalmát, arról tájékoztassa. Kérte továbbá az ezen számla kapcsán 2000-ben használt szerződésminta másolatát.
- [9] A felperes szintén a 2019. március 10-én kelt kérelmében kérte, hogy az érdekelt a fióklátogatásaival, az azok kapcsán az érdekelt alkalmazottai által leadott riasztásokkal összefüggésben 2016. március 1. és 2019. március 7. közötti időszakban készült fiókvezetői feljegyzések másolatát bocsássa a rendelkezésére. Kérte a tájékoztatását arról, hogy mely napokról, mely bankfiókban való megjelenésével összefüggésben készült fiókvezetői feljegyzés, és összesen hány darab ilyen feljegyzés készült. Tájékoztatást kért továbbá a fiókvezetői feljegyzések kezelésének céljáról, jogalapjáról, időtartamáról, továbbá kérte ezen feljegyzések kezelésének korlátozását öt évre.
- [10] Az érdekelt a felperes hozzáférési joggyakorlásra és adatkezelés korlátozása iránti kérelmeire 2019. február 8-án közjegyző útján (a továbbiakban: közjegyzői válasz), 2019. március 13-án és április 4-én kelt leveleiben adott választ.
- [11] A felperes 2019. április 23-án kérelmet nyújtott be az alpereshez.

A megelőző közigazgatási eljárás és a keresettel támadott döntés

- [12] Az alperes a 2019. december 20-án kelt NAIH/2019/3990/25. számú határozatával a felperes kérelmének részben helyt adva megállapította, hogy az érdekelt megsértette a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2016/679 (EU) rendelet (a továbbiakban: GDPR) 12. cikk (3)-(4) bekezdéseit azzal, hogy nem tájékoztatta a felperest az alábbi, érintetti joggyakorlásra irányuló kérelmei beérkezésétől számított egy hónapon belül a kérelmei nyomán megtett intézkedésekről, valamint az intézkedések elmaradásának okairól,
- amikor a felperes 2019. január 11-én és február 19-én kelt, az érdekelt által róla kezelt valamennyi kamerafelvétel tételes felsorolására vonatkozó hozzáférési kérelmére csak a 2019. április 4-ei válaszlevelében adott teljeskörű választ,
  - a felperes fényképfelvételek vonatkozásában előterjesztett adatkezelés korlátozása iránti kérelme kapcsán,
  - a fiókvezetői feljegyzések kezelésének korlátozása tárgyában előterjesztett kérelme kapcsán.
- [13] Megállapította, hogy az érdekelt megsértette a felperes GDPR 15. cikke szerinti hozzáférési jogát azáltal, hogy
- a 2018. november 14-e és 2019. március 6-a között készült kamerafelvételekről nem adott másolatot a felperesnek a felvételeken található védett adatok és információk kitakarásával, ide nem értve a 2019. január 14-én, a bankfiókban készült kamerafelvételt,
  - nem bocsátotta a felperes rendelkezésére a számlája első három havi, valamint 2013. júliusa és novembere közötti időszakra vonatkozó számlakivonatát,
  - nem adott tájékoztatást a felperesnek a személyes adatainak a fiókvezetői feljegyzésekkel összefüggésben való kezeléséről, mivel mindegyik rá vonatkozó feljegyzésben szerepel a neve vagy a monogramja, ami alapján a feljegyzések

felperesre vonatkozó részei a felperes személyes adatának minősülnek, hiszen az alapján azonosítható,

- a fiókvezetői feljegyzések másolatát nem bocsátotta a felperes rendelkezésére az azokban található védett adatok és információk kitakarásával, tekintettel arra, hogy nem igazolta, hogy a fiókvezetői feljegyzések másolatának a felperes rendelkezésére bocsátása hátrányosan érinti mások jogait és szabadságait, csupán ezen feljegyzések belső ügyviteli dokumentum jellegére hivatkozott, amelytől azonban az abban foglaltak nem vesztik el személyes adat jellegüket.

[14] Megállapította, hogy az érdekelt megsértette a felperes GDPR 18. cikke szerinti adatkezelés korlátozásához való jogát azzal, hogy a 2019. január 14-én, a bankfiókban készült felvételt az érdekelt már nem kezeli (a zárolt állomány nem tartalmazza a felvétel másolatát, az eredeti felvétel pedig törlődött), holott a felperes kérte ezen felvétel kezelésének a korlátozását.

[15] Az alperes a kérelmet az I., III. és V. pontban nem említett részei tekintetében elutasította, mivel

- az érdekelt eleget tett a válaszadási kötelezettségének a GDPR 12. cikk (3) bekezdésében és a 15 cikk (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek megfelelően akkor, amikor a korábbi válaszaihoz hasonló tartalommal a kérelem beérkezésétől számított egy hónapon belül megválaszolta a felperes szerződéseltűnései kapcsán előterjesztett kérelmeit, ebből kifolyólag pedig újabb válasz adására nem kötelezhető,
- az érdekelt a GDPR 15. cikk (1) bekezdésével összhangban tájékoztatta a felperest arról, hogy valamennyi róla készült kamerafelvételt a felperes adatkezelés korlátozása iránti kérelmei alapján, azoknak megfelelően kezeli, így ezen információ ismételt megadására értelmetlen kötelezni az érdekeltet,
- a felperes azon kérelme, hogy kötelezze az érdekeltet pontosabb válaszadásra a kamerafelvételek kezelése kapcsán, illetve a kamerafelvételek pontos időintervallumának megadására, túlzó, tekintettel arra, hogy valamennyi felvételt a felperes által előterjesztett adatkezelés korlátozása iránti kérelmekben meghatározottak alapján és annak megfelelően kezeli,
- az érdekelt egy hónapon belül, 2019. március 10-én kelt levelében – visszaulva a közjegyzői válaszra – megválaszolta a felperes kamerafelvételek másolatának kiadására irányuló, 2019. február 19-én kelt hozzáférési kérelmét,
- az érdekelt a felperes kérelmének benyújtását megelőzően (a 2019. július 5-én kelt levele mellékleteként) már megkísérelte a felperes rendelkezésére bocsátani a róla készült kamerafelvételek másolatát tartalmazó adathordozót, azonban azt a felperes nem vette át,
- az érdekelt a GDPR 12. cikk (3) bekezdésének megfelelően és a GDPR-ban meghatározott határidőben tájékoztatta a felperest, mind a 2019. január 11-én, mind a 2019. március 10-én kelt, kamerafelvételek korlátozása iránti kérelme kapcsán az azok alapján megtett intézkedésekről, valamint a kamerafelvételek kezelésének korlátozásával kapcsolatban a felperes hozzáférési joga és a GDPR 18. cikke szerinti adatkezelés korlátozásához való joga (kivéve a 2019. január 14-én a bankfiókban készült kamerafelvétel tekintetében) nem sérült,
- a 2018. december 3-án a bankfiókban tett látogatásáról technikai okból nem készült kamerafelvétel, így ezzel kapcsolatban az érdekelt nem sértette meg a felperes GDPR 15. cikk (3) bekezdése szerinti másolat kiadásához való jogát,
- a 2019. január 14-én a budapesti bankfiókban készült kamerafelvétel másolata kiadására irányuló kérelem érdekelthez való benyújtásakor a felvétel már nem állt az érdekelt rendelkezésére technikai hiba folytán, így ezzel kapcsolatban az

- érdekelt nem sértette meg a felperes GDPR 15. cikk (3) bekezdése szerinti másolat kiadásához való jogát,
- a felperes – személyes iratbetekintés alapján – már rendelkezik azzal az információval, hogy az érdekelt a felperes kérelmére hány évre zárta a kamerafelvételeket,
  - az érdekelt egy hónapon belül megválaszolta a felperesnek a
által felvett jegyzőkönyvek kapcsán előterjesztett hozzáférési joggyakorlásra irányuló kérelmét (melyben arról tájékoztatta a felperest, hogy a jegyzőkönyvek a helyszíni kiszállás jogosságának igazolására szolgálnak, az nem tartalmaz személyes adatokat), így nem utasította újabb válaszadásra az érdekeltet,
  - nem sérült a felperes GDPR 15. cikke szerinti hozzáférési joga akkor, amikor az érdekelt a személyes adatának nem minősülő jegyzőkönyvek kapcsán nem tett eleget a felperes érintetti joggyakorlás iránti kérelmeinek, azaz nem tájékoztatta a jegyzőkönyvek kezelésének jogalapjáról, céljáról és időtartamáról, és nem adott azokról másolatot,
  - az érdekelt eleget tett a felperes azon kérelmének, hogy a
a 2013. november 25. és 2019. március 26. közti időszakban folytatott beszélgetéseinek másolatát tartalmazó adathordozót és a hangfelvételeket tartalmazó olyan listát bocsásson a rendelkezésére, amelyek tartalmazzák a beszélgetések dátumát, kezdetét, időtartamát és a beszélgetések egyedi azonosítóját,
  - az érdekelt a közjegyzői válaszban már a felperes rendelkezésére bocsátotta a 2017. június 30-án kelt körlevélhez mellékelt fényképfelvételek másolatát,
  - az érdekeltnek nincs olyan kötelezettsége, amely alapján tájékoztatnia kellene a felperest arról, hogy a fényképfelvétel pontosan mikor, melyik bankfiókban készült róla, mivel a fényképfelvételek az érdekelt bankfiókjaiban elhelyezett kamerák által rögzített felvételekből származnak,
  - az érdekelt rendelkezett megfelelő céllal és joggal a fényképfelvételek kezelésére, mivel azok kezelését a megfelelő panaszkezelés megtörténtének igazolása céljából a Hpt. 288. § (3) bekezdése írja elő számára, azaz az adatkezelés jogalapja egyrészt a GDPR 6. cikk (1) bekezdés c) pontja, másrészt a jogi érdekei védelme céljából való kezelésnek a jogalapja a GDPR 6. cikk (1) bekezdés f) pontja,
  - a fényképfelvételek kapcsán nem álltak fenn az adatkezelés korlátozásának GDPR 18. cikk (1) bekezdése szerinti feltételei,
  - az érdekelt egy hónapon belül válaszolt a felperes
számláját érintő hozzáférési joggyakorlásra irányuló kérelmére,
  - a
számlaszerződés, a számlanyitási dokumentáció másolata nem állt az érdekelt rendelkezésére, így az érdekelt ezen dokumentáció felperes részére való átadására való kötelezésétől nem várható eredmény, továbbá egy adott banki termékre vonatkozó ÁSZF, a kapcsolódó hirdetésminták, szerződésminták nem minősülnek személyes adatnak, nem is képezhetik adatkezelés tárgyát, így azok kapcsán a hozzáférési jog sem gyakorolható.
  - az érdekelt egy hónapon belül a GDPR 12. cikk (4) bekezdésének megfelelően tájékoztatta arról a felperest, hogy mivel a fiókvezetői feljegyzéseket nem tekinti a felperes személyes adatának, a kérelme alapján nem tesz intézkedéseket,
  - az érdekelt a fiókvezetői feljegyzéseket jogszerűen – megfelelő célból és joggal – kezelte, mivel annak jogalapja a GDPR 6. cikk (1) bekezdés f) pontja szerinti jogos érdeke, célja pedig az igényérvényesítés, amely a GDPR 5. cikk (1) bekezdés b) pontja szerinti jogszerű cél,

- a fiókvezetői feljegyzések vonatkozásában nem álltak fenn az adatkezelés korlátozásának GDPR 18. cikk (1) bekezdése szerinti feltételei, így ezen kérelemnek az érdekeltnek nem kellett eleget tennie.
- [16] Az alperes az eljárást az alábbi részekben végzésével megszüntette, mivel
- már a NAIH/2018/218/9/V. és a NAIH/2019/1859/13. számon hozott határozataiban érdemben elbírálta a felperes azon kérelmét, amely a hozzáférési joga sérelmének megállapítására irányult az egyes, érdekelttel kötött szerződésai eltűnésének körülményeiről való tájékoztatás elmaradása kapcsán,
  - a felperes szerződéseinek eltűnéséről való tudomásszerzésre 2018. május 25-e előtt került sor, így ezen incidens érdekelt általi kezelése a GDPR alapján nem vizsgálható,
  - a felperes által a szerződésai eltűnése kapcsán felvetett bizonyos kérdések nem minősülnek a felperes személyes adatának és nem állapítható meg kétséget kizáróan az ügyben hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóság,
  - az, hogy a fényképfelvételek kinek az utasítására készültek el, illetve, hogy az érdekelt mikor adott a felperes számára a fényképfelvételek kezeléséről tájékoztatást, nem minősülnek a felperes személyes adatának, így arra nem terjed ki a GDPR 15. cikke szerinti hozzáférési joga, arról az érdekeltnek nem kellett tájékoztatnia, és nem állapítható meg kétséget kizáróan az ügyben hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóság,
  - a fényképfelvételek továbbítására a GDPR alkalmazandóvá válását megelőzően, 2017. június 30-án került sor.
- [17] Utasította az érdekeltet, hogy a határozat véglegessé válásától számított 30 napon belül
- adjon másolatot a felperesnek a számlája első három havi, valamint 2013. júliusa és novembere közötti időszakra vonatkozó számlakivonatáról,
  - adjon tájékoztatást a felperesnek a személyes adatainak a fiókvezetői feljegyzésekkel összefüggésben való kezeléséről,
  - adjon másolatot a felperesnek a fiókvezetői feljegyzésekről olyan módon, hogy azokon a harmadik személyek, valamint az üzleti titoknak minősülő adatok kitakarásra kerülnek.
- [18] Az alperes az ügyet végzésével a számlaszerződés másodpéldányának szerződéskötéskor a felperes részére való átadására vonatkozó részében áttette a Magyar Nemzeti Bankhoz, mivel az, hogy az érdekelt átadta-e a szerződéskötéskor a felperesnek a szerződés másodpéldányát, illetve, hogy ő azt aláírta-e, továbbá a szerződés tartalma nem adatvédelmi kérdés.
- [19] Az alperes az érdekeltet a határozat I.1. és I.2. pontjában megállapított jogsértések miatt 500.000 forint adatvédelmi bírság megfizetésére kötelezte.
- [20] A jogkövetkezményekre vonatkozó indokolásában megállapította, hogy az érdekelt nem első alkalommal sértette meg a GDPR rendelkezéseit, ezért bírság kiszabását tartotta szükségesnek. Figyelembe vette, hogy az érdekelt által elkövetett jogsértések a GDPR 83. cikk (5) bekezdés b) pontja szerint a magasabb összegű bírság kategóriába tartozó jogsértésnek minősülnek, mivel azok az érintetti jogok sérelmével jártak. Figyelembe vette továbbá, hogy a megállapított adatvédelmi jogsértések nem érintik a személyes adatok különleges kategóriáit, továbbá, hogy a jogsértésről a felperes panasza alapján szerzett tudomást.
- [21] Az alábbi körülményeket enyhítő körülményként vette figyelembe:
- a feltárt jogsértések kizárólag a felperest érintik, a jogsértések nem folyamatos jellegűek és megfelelő intézkedésekkel orvosolhatók
  - a felperes folyamatosan nyújt be az érdekelthez érintetti joggyakorlásra irányuló kérelmeket, amelyek minden esetben több pontból állnak, sokszor ismétlései korábbi

kérelmeinek, vagy azokhoz képest csak kis eltérést tartalmaznak, és a kérelmek az esetek túlnyomó többségében több különböző adatkezelést érintenek, ezen körülmények pedig jelentősen megnehezítik az érdekelt számára kérelmeinek pontos, mindenre kiterjedő megválaszolását, gondatlan jogsértésnek minősülnek,

- a 2019. január 14-én a bankfiókban készült felvétel kezelésének korlátozását az érdekelt végre kívánta hajtani, a technikai hibából adódó jogsértés gondatlan jogsértésnek minősül,
- a 2018. november 14. és 2019. március 3. között készült kamerafelvételek kapcsán még a jelen határozat meghozatala előtt önkéntesen, erre irányuló külön hatósági felszólítás nélkül eljuttatta a felperes számára a jelen eljárással érintett kamerafelvételek védett adatot nem tartalmazó másolatát.

[22] Súlyosbító körülményként vette figyelembe azt, hogy:

- az érdekelt maga is elismerte, hogy a felperes fióklátogatásairól készült fiókvezetői feljegyzések a felperes személyes adatának minősülnek, azok másolatának a felperes rendelkezésére bocsátását azonban szándékosan megtagadta,
- a NAIH/2019/1859/13. számú határozatában már elmarasztalta az érdekeltet a felperesi érintetti joggyakorlásra irányuló kérelmeinek nem megfelelő elbírálásáért, illetve érintetti jogainak a megsértéséért.

A keresetlevél és a védirat

[23] A felperes keresetében a határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Perköltséget igényelt, költségjegyzéket csatolt.

[24] Álláspontja szerint az alperes a tényállást nem tisztázta megfelelően, a hiányos tényállásból pedig téves és jogsértő következtetésekre jutott, így megsértette az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. §-ában foglalt rendelkezéseket. Sérelmezte, hogy az alperesi határozat sem a rendelkező részben, sem az indokolási részben nem értékelte pontosan és nem hivatkozott a hatósági kérelmek sorszámaira.

[25] Álláspontja szerint az alperes tévesen állapította meg, hogy az érdekelt, mint adatkezelő a felperesi szerződések rejtélyes eltűnése kapcsán egy hónapon belül megválaszolta a kapcsolódó kérelmeit. Sérelmezte, hogy az alperes a korábbi NAIH/2019/1859/13. számú határozatában jogsértő módon mentette fel az érdekeltet, hiszen az érdekelt a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma felé tett nyilatkozatában arra hivatkozott, hogy soha nem állította, hogy a kérdéses szerződések ne állnának a rendelkezésére. Jogsértőnek tartotta, hogy pont egy ilyen súlyos horderejű kérdésben maradt a tényállás teljesen tisztázatlan az alperes részéről. Hivatkozott arra, hogy a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2017. évi LIII. törvény 57. §, illetve a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 169. §. (2) bekezdése alapján a szerződés megszűnésétől számított 8 évig kell megőrizni a számlaszerződéseket. Indítványozta, az érdekelt könyvvizsgálójának és az érdekelt igazgatósági elnökének a tanúkénti meghallgatását. Véleménye szerint az érdekelt a válaszadással nem teljesítette a GDPR 12. és 15. cikkeinek előírásait semmilyen mértékben, sőt az érdekeltnek a felperesi kérdések kapcsán a GDPR 14. cikkét, az 5. cikkét és 6. cikkét is be kellett volna tartania. Utalt arra, hogy az alperesnek a Magyar Nemzeti Banktól átadott négy hangfelvétel alapján hivatalos tudomása van arról, hogy az érdekeltnél a lakossági számlaszerződések kapcsán rendezetlen helyzet áll fenn és feltehetően 50-100 ezres nagyságrendben veszhetnek el lakossági ügyfél-szerződések felperesi feltételezés és becslés alapján. Kifogásolta, hogy az érdekeltnél lefolytatott belső vizsgálat dokumentációit az alperes nem kérte be, pedig az ügy feltáráshoz feltétlenül szükséges lett volna.

- [26] Előadta, hogy az érdekelt csak jelentős késéssel juttatta el a felpereshez a korábbi NAIH/2019/1859/13. számú határozat által kötelezően kiadandó kamerafelvételek másolatát, és ezen teljesítés az érdekelt részéről hiányos volt. Hiányoztak bizonyos kamerafelvételek, perdöntő kameraállások, a képernyő kb. 80 százalékban ki volt erősen homályosítva, így a felvétel szinte alig volt követhető, az is teljesen el volt homályosítva, hogy a kamerafelvételnek mi a pontos ideje, mert a felvételen a kamera órája is ki volt teljesen homályosítva, másrészt volt olyan felvétel, amely súlyosan problémásan volt összevágva. Ezen határozat teljesen más kamerafelvételek kiadásáról szólt, mint a jelen ügygel érintett bankfióki kamerafelvételek.
- [27] Álláspontja szerint súlyosan rosszhiszemű az alperesi hatóság megfogalmazása, mivel az sem derül ki, hogy a hivatkozott kamerafelvételek nem a jelen üggyhöz kapcsolódnak, hanem egy teljesen másik határozat kötelezésére (NAIH/2019/1859/13. számú határozat) vonatkoznak.
- [28] Előadta, hogy a kamerafelvételeket tartalmazó csomag egy félreértés miatt véletlenül ment vissza az érdekelthez. Ahogy ezt észlelte, rögtön jelezte a tévedést három munkanapon belül az érdekeltnak és kérte, hogy adják át neki a hivatalos csomagot személyesen vagy azt soron kívül küldjék meg számára. Ez a dokumentáció az alperes rendelkezésére állt, mindent megtett a kamerafelvételeket tartalmazó csomag ismételt kézbesítéséért és maximálisan jóhiszeműen járt el.
- [29] Vitatta, hogy az érdekelt megfelelően tájékoztatta volna a 2019. január 11-i és 2019. március 10-i kamerafelvételek korlátozásáról, azaz a kamerafelvételek zárolására irányuló kéréseiről. Ennek ellenkezőjét az alperes nem is támasztotta alá semmivel.
- [30] Valótlannak tartotta azokat az állításokat, hogy a 2018. december 3-i fióklátogatásnál, illetve a 2019. január 14-i fióklátogatásnál nem készült kamerafelvétel, illetve, hogy az utóbbinál esetleg bármi hiba lett volna, vagy hogy az törlésre került, és ha törlésre került, akkor a zárolási kérés esetén mi alapján került törlésre, a felvétel vagy annak részletei megvannak-e még. Ezeket az érdekelt semmivel nem támasztotta alá.
- [31] Sérelmezte, hogy az érdekelt nem az általa kért, a GDPR által is teljesítendő időszakra hajtja végre a zárolást. Állítása szerint az érdekelt egyoldalú érdekei alapján vagy nem hajtotta végre soha a zárolási kérelmet, vagy csak egy hónapra hajtotta végre, aztán a hozzáférés biztosítása nélkül törölte.
- [32] Kifogásolta, hogy a személyéről szóló biztonsági őri jelentések kapcsán az érdekelt nem válaszolta meg felperes kérelmét.
- [33] A beszélgetések paramétereinek kapcsán előadta, hogy azok az érdekelt által kezelt személyes adatok, hiszen a személyéhez kapcsolódó rögzített hangfelvételekre vonatkoznak, ezek megadása az érdekelt részéről kötelező. Sérelmezte, hogy az alperes nem érintette, hogy a beszélgetés dátumát is kérte, és nem vizsgálta, hogy az érdekelt mit küldött meg az alperesnek és mit küldött meg neki.
- [34] A fényképekhez kapcsolódó kérdések kapcsán utalt arra, hogy a GDPR szerint a hivatkozott kérdések az érdekelt által számára kötelezően megadandók. Kifogásolta, hogy 2019. február 8-át megelőzően az érdekelt nem rendelkezett semmilyen törvényes céllal, arról még csak érdekmérlegelési tesztet sem készített, ilyet az alperes sem kért be, ezt a részt egyáltalán nem vizsgálta, ezáltal a tényállás feltáratlan maradt.
- [35] Álláspontja szerint az érdekelt nem adott a GDPR által elvárt tartalmú választ a szerződése hozzáférése kapcsán. Sérelmezte, hogy az alperes nem tárta fel, hogy mi történt ezzel a szerződéssel, és hogy előkerült-e. Utalt arra, hogy ezen szerződést is 8 évig kell megőriznie az érdekeltnak, így az adatkezelési idő 2022-ben járna le.
- [36] Az eljárás megszüntetése szerinte jogellenes, mivel az alperesi hatóság még soha nem bírálta el érdemben a felperes hozzáférési joga sérelmének megállapítását a szerződések eltűnése kapcsán.

- [37] Megjegyezte, hogy mindig áttekinthetően terjeszti az érdekelt elé az adatvédelmi kérelmeit, azok világosak, pontosak és egyértelműen teljesíthetők, mindig megadja, hogy a kérelem mely személyes adatára vonatkozik, mely időszaki adatra és az adatkezelés mely témájához kapcsolódik (például hozzáférési jog, másolati jog, adatkezelés korlátozásához való jog).
- [38] Hangsúlyozta, hogy az érdekelt által elkövetett jogsértések semmilyen körülmények között nem minősülnek gondatlan jogsértésnek, hanem szándékos és folyamatos GDPR megsértésekről beszélhetünk.
- [39] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte. Perköltséget igényelt, költségjegyzéket csatolt.
- [40] Fenntartotta a határozatában foglaltakat, mert álláspontja szerint határozata a jogszabályoknak megfelelt és maradéktalanul eleget tett tényállás-feltárási kötelezettségének.
- [41] Kiemelte, hogy az adatvédelmi ügyekben hozott határozatok bírósági felülvizsgálata során is egyértelmű a joggyakorlat abban, hogy az alperest terhelő tényállás tisztázási kötelezettség nem jelent parttalan bizonyítási kötelezettséget, az ésszerűen beszerezhető bizonyítékokat kell alapul vennie.
- [42] Hangsúlyozta, hogy a felperes a keresetében csak hivatkozott rá, de pontosan nem jelölte meg, hogy mely kérelmére nem tért ki a határozat. A kereseti érveléshez nem elegendő pusztán vitatni az alperesi határozat jogszerűségét, hanem a kereseti kérelemben egzakt módon szükséges megjelölni a jogszabálysértéseket. Ez a jelen eseten nem történt meg.
- [43] Utalt arra, hogy mindenekelőtt a felperesnek áll fenn bizonyítási érdeke a közigazgatási cselekmény jogszerűtlenségének igazolására, ekként a bizonyítási teher is elsődlegesen rá hárul. Miután a felperes kívánja a közigazgatási tevékenység megsemmisítését, megváltoztatását, ezért az ő kötelezettsége, hogy bizonyítsa: az általa állított jogsérelem fennáll. E kötelezettségének a jelen eseten a felperes nem tett eleget.
- [44] Megjegyezte, hogy a Magyar Nemzeti Bank nem adatvédelmi, hanem ágazati szabályok betartása tárgyában járt el és hozta meg határozatát, olyan ágazati szabály felperes általi azonosítása pedig nem történt meg, amely jelentőséggel bírna az adatvédelem, illetve a jelen ügy szempontjából.
- [45] Kiemelte, hogy a felperes az érdekelttel szemben kiszabott bírság körében nem rendelkezik kereshetőségi joggal.
- [46] Az érdekelt a tárgyaláson a kereset elutasítását kérte. Perköltséget igényelt, költségjegyzéket csatolt.

A törvényszék döntése és annak jogi indokai

- [47] A felperes keresete nem alapos.
- [48] A Fővárosi Törvényszék a közigazgatási jogvitát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 4. § (1)-(2) bekezdései, a (3) bekezdés a) pontja és az 5. § (1) bekezdése, közigazgatási peres eljárásban, nyilvános tárgyaláson bírálta el.
- [49] A Kp. 2. § (4) bekezdése, a 85. § (1) bekezdése és a Kp. 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 342. § (1) bekezdésére figyelemmel a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a kereseti kérelem, a védirat, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között, a Kp. 85. § (2) bekezdése alapján a közigazgatási tevékenység megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta. A törvényszék a tényállást a perbeli ügyben a Kp. 78. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 279. §-ára és a Kp. 78. § (2) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló közigazgatási iratok, valamint a felek nyilatkozatai és ezek egybevetése alapján állapította meg, a bizonyítékokat egyenként és összességükben, a megelőző eljárásban megállapított tényállással összevetve értékelte.

- [50] Megalapozatlanul hivatkozott a felperes arra, hogy az alperes nem tett eleget a tényállás feltárási kötelezettségének, megsértve ezzel az Ákr. 62. §-át. A törvényszék szerint az alperes a tényállás feltárási kötelezettségének az ügy érdemi elbírálásához szükséges mértékben eleget tett. Rámutat e körben a törvényszék arra, hogy az alperesre irányadó tényállás tisztázási kötelezettség nem jelent parttalan bizonyítási kötelezettséget, alperesnek az ésszerűen beszerezhető bizonyítékokat kell alapul vennie és értékelnie a döntése meghozatala során, mely követelménynek a jelen ügyben az alperesi eljárás eleget tett. Amint arra az alperes a peres eljárás során helyesen hivatkozott, a tényállás megállapítása során az alperesnek a számításba vehető tények közül ki kell választani azokat, amelyek az eljárás célja, a döntés meghozatala érdekében szükségesek, a döntés meghozatala szempontjából jelentőséggel bírnak. A jelen ügyben alperes az irányadó történeti tényállást a szükséges mértékben felderítette, a beszerezett bizonyítékokat okszerűen értékelte, azokat súlyoknak megfelelően mérlegelve jogszerűen tette megállapításait, indokolási kötelezettségének pedig a szükséges mértékben eleget tett.
- [51] Ki kell emelni azt is, hogy a felperes által hivatkozott tényállás feltárási kötelezettség megsértése körében a felperes pontosan nem jelölte meg azt keresetében, hogy melyik kérelmére nem tért ki az alperes általa támadott határozata, illetve nem munkálta ki, hogy amennyiben az általa állított jogszabálysértések nem következtek volna be akkor az mennyiben eredményezett volna számára kedvezőbb döntés. Mindebből következik, hogy a törvényszék álláspontja szerint a felperes által állított eljárási jogszabálysértés körében nem jelölte azt meg, hogy milyen konkrét jogsérelmet eredményeztek volna ezen jogszabálysértések. Rámutat a törvényszék arra is, hogy a közigazgatási határozatok felülvizsgálata körében a kereseti érvelés megalapozásához nem elegendő pusztán vitatni az alperesi határozat jogszerűségét, hanem a kereseti kérelemben szükséges megjelölni a konkrét jogszabálysértéseket is, amely jelen esetben nem történt meg. A jelen ügyben a felperes a Kp. 78. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 265. § (1) bekezdése körében nem tudta alátámasztani és megfelelően bizonyítani az általa állított jogsérelmet tényleges fennállását.
- [52] A felperes által a keresete 10. pontjában kifejtettekkel szemben az alperes helytállóan állapította meg hogy az érdekelt a GDPR rendelkezéseinek megfelelően, az ott előírt határidőn belül megválaszolta a felperesnek a szerződésai eltűnésével kapcsolatos kérelmeit, illetve felperes ismételt kérelmével összefüggésben is megfelelően járt el, amikor a 2019 március 13-án és április 4-én kelt válaszában csak visszautalt a korábbi, 2019. február 8-án kelt közjegyzői válasz tartalmára. Ezekben az esetekben az érdekelt a GDPR 12. cikke 5. bekezdésének b) pontja alapján jogszerűen tagadta meg a válaszadást. Összességében az érdekelt a GDPR 12. cikk 3. bekezdésében és 15. cikk 1. bekezdésével összhangban járt el, ezzel ellentétes bizonyítékokkal felperes nem szolgált, az általa a keresetben felhozottak relevanciával e körben nem bírtak. A felperes által a keresete 11. pontjában érintett kamerafelvételekkel összefüggésben az alperes a rendelkezésre álló információk, nyilatkozatok alapján helytállóan állapította meg hogy a bank valamennyi kérdéses kamerafelvételt felperes zárolási kérelme alapján kezelte az adatkezelés jogalapja pedig a 2019. április 4-ei, felperesnek megküldött válasz megfogalmazásából egyértelműen megállapítható volt, mely által az érdekelt a GDPR 15. cikk 1. bekezdésében foglaltakkal összhangban, jogszerűen tájékoztatta a felperest arról, hogy az ő adatkezelés korlátozása iránti kérelmei alapján kezeli a felvételeket.
- [53] A kamerafelvételek pontos időpontjával összefüggésben ki kell emelni azt is, hogy az érdekelt a felvételeket a felperes által előterjesztett adatkezelés korlátozása iránti kérelemben meghatározottak szerint kezelte, amelyre tekintettel az ezek megadására irányuló felperesi kérelem nem lehet megalapozott, hiszen a felperes előtt ismert volt hogy mikor és milyen időintervallum tekintetében nyújtotta be a róla az érdekelt bankfiókjaiban készült

kamerafelvételek kezelésének korlátozására vonatkozó kérelmét. Helyesen hivatkozott az alperes továbbá arra is, hogy a Magyar Nemzeti Bank nem adatvédelmi, hanem a rá irányadó ágazati szabályok betartása tárgyában hozza meg határozatait, és olyan pénzügyi ágazati szabály felperes általi hivatkozása nem történt meg, amely a jelen adatvédelmi ügy elbírálása szempontjából relevanciával bírna.

[54] A felperes által a kereset 12. pontjában az érintett kamerafelvételekkel kapcsolatban tett előadása megalapozatlan, tekintettel arra, hogy az alperes a NAIH/2019/1859/29. számú határozatában előírta az érdekelt számára a kamerafelvételek másolatának felperes részére történő átadását, melyet megkísérelt teljesíteni, azonban felperesi magatartásra visszavezethetően ennek csak időben késedelmesen tudott eleget tenni. A felperes által a keresete 13. pontjában előadottak kapcsán ki kell emelni, hogy amint arra az alperes helytállóan hivatkozott a felperes 6 db kamerafelvétel vonatkozásában 2019. január 11-én kelt levelében nyújtotta be az érdekelthez az adatkezelés korlátozására vonatkozó kérelmét, amelyre a bank 2019. február 8-án az ügynevezett közjegyzői válaszban reagált. Ebből megállapítható, hogy az érdekelt végrehajtotta a felperes adatkezelés korlátozására vonatkozó kérelmét. Itt rá kell mutatni arra is, hogy amint arra helytállóan az alperes rámutatott, amennyiben a közjegyzői válasz nem az adatkezelés korlátozása iránti kérelemre reagálna úgy a banknak nem is lett volna kötelessége tájékoztatni arról a felperest, hogy a 2018. december 3-án készült kamerafelvétel nem áll a rendelkezésére. A felperes 2019. március 10-én kelt kérelmének negyedik pontjában foglalt adatkezelés korlátozása iránti kérelmével kapcsolatban az érdekelt bank 2019. április 4-én kelt válaszában II. 3. pontjában adott tájékoztatást. Mindezek alapján megalapozottan jutott alperes arra a megállapításra, hogy az érdekelt a GDPR 12. cikk 3. bekezdésének megfelelően és a GDPR-ban meghatározott határidőn belül tájékoztatta a felperest mindkét adatkezelés korlátozás iránti kérelme kapcsán az azok alapján megtett intézkedésekről.

[55] Megalapozott volt a felperes keresete 14. pontjában előadottakkal szemben az alperes azon megállapítása, hogy a fióklátogatással kapcsolatos kamerafelvétellel összefüggésben a döntését arra alapította, hogy a rendelkezésre álló adatok szerint 2018. december 3-án a 11: 51-12: 39 időintervallumban a bankfiókban technikai okokból nem készült kamerafelvétel, tehát felvétel hiányában adatkezelés sem valósult meg, és ezáltal az érintett jogok, illetve azok gyakorlása nem értelmezhető. A határozat előbbi megállapításait illetően a felperes azok cáfolatára alkalmas bizonyítékot nem terjesztett elő. A felperesnek a keresete 15. pontjában a 2019. január 14-ei fióklátogatásról tett előadása kapcsán az alperes eljárása során megállapította hogy a bankfiókban készült kamerafelvétel kezelését ugyan az érdekelt bank korlátozta, azonban amikor eleget kívánt tenni a NAIH/2019/1859/13. számú határozatában foglalt azon kötelezettségének, hogy a kamerafelvételek másolatát bocsássa a felperes rendelkezésére, észlelte hogy a fájl amelynek tartalmaznia kellett volna a korlátozni kért kamerafelvételt, magát a felvételt technikai hiba folytán nem tartalmazza. Mindebből következik, hogy ennek a konkrét felvételnek a vonatkozásában nincs olyan személyes adat, amelyről a felperesnek másolatot lehetett volna kiadni, ebből következően pedig az érdekelt nem is sérthette meg a felperesnek a GDPR 15. cikkének 3. bekezdése szerinti másolat kiadásához való jogát. A felperesnek a kereset 16. pontjában a kamerafelvételekkel összefüggésben tett előadása körében az alperes megalapozottan hivatkozott arra, hogy a felperes által támadott határozatának 47. pontjában részletesen ismertette, hogy mire alapította döntését. A felperes keresetének 17. pontjában a jelentései kapcsán rá kell mutatni arra, hogy az érdekelt már a 2019. február 8-án kelt közjegyzői válaszában megválaszolta felperes hozzáférési jog gyakorlásra irányú kérelmét, tájékoztatva arról a felperest, hogy a vonatkozó jegyzőkönyvek a helyszíni kiszállás jogosságának igazolására szolgálnak, azok nem tartalmaznak személyes adatokat, így azokról nem áll módjában másolatot kiadni. Utolni kell arra is, hogy a felperes 2018

- június 14-ei, augusztus 22-ei és november 5-ei kérelmében már kért tájékoztatást arról, hogy a [56] által a kiszállásokról felvett jegyzőkönyvek kapcsán mi az érdekelt adatkezelésének jogalapja, célja, az adatkezelés időtartama, illetve már kért másolatot a 2018. november 5-éig keletkezett jegyzőkönyvekről. Alperes a kérelmeket már korábban megvizsgálta és a NAIH/2019/1859/13. számú határozatában megállapította, hogy nem sérült a felperes hozzáférési joga. A jelen eljárásban releváns kérelem tartalma a korábbi kérelmekhez képest érdemben nem változott, a felperes csak kiterjesztette azt az időszakot, amelynek vonatkozásában hozzáférési jogát kívánta gyakorolni a jegyzőkönyvek kapcsán. Alperes helytállóan állapította meg hogy nem sérült a felperes GDPR 15. cikke szerinti hozzáférési joga, tekintettel arra, hogy az érintett jegyzőkönyvek nem tartalmazzák a felperes személyes adatait. Felperesnek a keresetet 18. pontjában a Telecenter beszélgetések kapcsán tett előadása körében az alperesi határozat 54-59. pontjai részletesen ismerteti, hogy mire alapította alperes a döntését. A felperes által a keresetet 19. pontjában részletezett fényképfelvételekhez kapcsolódóan tett előadása körében a döntés meghozatalához szükséges tényállást az alperes feltárta, döntése indokait a határozat 62-76. pontjaiban részletesen ismertette. Rögzítette azt is az alperesi határozat, hogy a bank a képek másolatát már 2019. februárjában a felperes rendelkezésére bocsátotta, illetve tájékoztat arról, hogy a fényképfelvételek elkészítésére és azoknak a bankfiókba való továbbítására jogos érdeke alapján került sor, illetve arról is, hogy honnan származnak a felvételek.
- [56] A felperes által a kereset 20. pontjában a [56] számla szerződés tárgyában kifejtettek vonatkozásában az alperes határozatában részletesen kifejtette, hogy a bank a GDPR-ban meghatározott határidőn belül válaszolt a felperes hozzáférési jog gyakorlása irányuló kérelmére és nem sértette meg GDPR 12. cikkének 3., illetve 4. bekezdését. Ennek indokait a határozat 78-81. pontjai részletesen tartalmazzák. Alperes a határozat a 85. pontjában a szerződéssel kapcsolatos megállapításait szintén részletesen ismertette.
- [57] Megalapozatlan a felperes keresete a tekintetben is, hogy az alperes nem bírálta volna el érdemben a felperes hozzáférés jogának sérelmét a szerződések eltűnése kapcsán, valamint, hogy egy körben a tényállás tisztázatlan maradt volna. Alperes a felperes hozzáférési joga vonatkozásában jogszerűen állapította meg, hogy e körben az eljárás megszüntetésének van helye, mivel alperes a kérdést korábbi döntésében már érdemben elbíráltta és felperes újabb kérelmének tartalma, valamint az irányadó jogi szabályozás sem változott.
- [58] Alperes határozata meghozatala során figyelemmel volt arra, hogy a felperes 2019. január 11-et megelőzően több alkalommal kért tájékoztatást az érdekelttől a négy eltűnt szerződése vonatkozásában. A felperes 2018. június 14-én kelt kérelmében foglaltakat az alperes a NAIH/2019/1859/13. számú határozatában már megvizsgálta és megállapította, hogy nem sérült a felperes hozzáférési joga akkor, amikor a bank nem tájékoztatta őt a szerződések eltűnésének olyan körülményeiről, amelyekről maga sem rendelkezik információval. Az alperes helytállóan hivatkozott arra is, hogy a GDPR 15. cikke nem terjed ki arra, hogy a fényképfelvétel kamera felvételtől való elkészítésére kinek az utasítására került sor, illetve az nem minősül a felperes személyes adatának, hogy mikor kapott korábban tájékoztatást a fényképfelvételek kezeléséről. Mindebből következik tehát, hogy a fenti körben a banknak a felperest illetően nem volt tájékoztatási kötelezettsége.
- [59] A felperes által az alperesre kiszabott bírság körében a törvényszék rögzíti, hogy az alperes a mérlegelési jogkörében meghozott döntése során figyelembe vett körülményeket megfelelően rögzítette és érdemi módon, részletesen indokolta azt is, hogy miért értékelte enyhítő körülményként a határozat 108. pontjának második francia bekezdésében foglaltakat, e körben a felperes tehát nem hivatkozott olyan kirívó okszerűtlenségre, mely alátámasztaná az alperesi jogsértést. Az alperes érdemi védíratában megalapozatlanul hivatkozott ugyanakkor arra, hogy a felperest, mint az alperes által határozatában megállapítottak szerinti jogsérelemmel érintett panaszost a kérelemre indult eljárásban ne illett meg kereshetőségi

jog az érdekeltre ezen jogsértések miatt kiszabott szankció megállapítását, vagy annak mértékét illetően.

[60] Összegezve a törvényszék álláspontja szerint a felperes a keresetében alaptalanul hivatkozott arra, hogy az alperes megsértette a tényállás tisztázása és a bizonyítékok mérlegelése iránti kötelezettségét. Ki kell emelni e körben, hogy az eljárási szabályok ügy érdemére ható megsértésének minősül különösen a tényállás megállapításának elmaradása, a tényállás feltáratlansága, a tényállás alapjául szolgáló bizonyítékok okszerű mérlegelésének és teljes körű figyelembevételének hiánya, hiszen a valósághű tényállás megállapítása minden megalapozott közigazgatási hatósági döntés előfeltétele. A tényállás megállapítása az eljáró közigazgatási szerv kötelessége, neki kell a döntéséhez szükséges, jogilag releváns tényeket felderítenie, összegyűjtenie, majd a vonatkozó jogszabályok értelmezése mellett azokat súlyuknak megfelelően egyenként és összességükben értékelnie, hiszen a tényállás felületes, feltételezésekre alapított, hiányos, vagy helytelen megállapítása megalapozatlan döntéshez vezet. A közigazgatási peres eljárásban azonban a felperest terheli a keresetlevelében kifejtett tényállás bizonyítása, ennek érdekében élhet bizonyítási eszközökkel. A jelen perben a felperes által tett tanúbizonyítási indítványok azonban nem voltak alkalmasak arra, hogy a jelen eljárásban cáfolhassák az alperes által feltárt érdemi, az ügy eldöntéséhez szükséges mértékben releváns tényállást. E körben szükséges rögzíteni azt is, hogy a jelen per és a megelőző közigazgatási eljárás tárgy az volt, hogy az érdekelt a felperes által állított adatvédelmi jogsértéseket elkövette-e. Mindezen körben a felperes által vitatott sorsú, eltűnt szerződések ügyében általa meghallgatni kívánt tanúk, az érdekelt bank alkalmazottai, akik a felperes véleménye szerint a kérdéses szerződések hollétére, az ügyben lefolytatott belső vizsgálat eredményére vonatkozóan tudtak volna érdemi információt adni, minden bizonnyal nem cáfolták volna az érdekelt által a jelen perben felülvizsgált közigazgatási eljárás során mindvégig fenntartott azon állítást, hogy a kérdéses szerződések nem állnak rendelkezésre. Megjegyzi a törvényszék, hogy a jelen perben kizárólag a felperes által kifogásolt adatvédelmi jogsértések körében, az alperesi határozat által e vonatkozásban tett megállapítások jogszerűségének tárgyában tud megállapítást tenni. Minden egyéb, a felperes által a kérdéses szerződések jogszerű kezelésével kapcsolatos kérdés azonban, amely más jellegű – így pénzügyi igazgatási, polgári jogi – felelősség megállapítására irányul, nem képezheti a jelen peres eljárás tárgyát és maga a felperes is számos egyéb, közigazgatási, illetve polgári peres eljárást indított ezirányú kifogásai kivizsgálása és jogsérelmei orvoslása érdekében.

[61] Fentiekből következik, hogy a törvényszék álláspontja szerint az alperes nem sértette meg a felperes által állított körben a tényállás feltárására vonatkozó kötelezettségét, a döntéséhez szükséges, jogilag releváns tényeket felderítette, majd a GDPR irányadó rendelkezéseinek értelmezése mellett azokat súlyuknak megfelelően egyenként és összességükben értékelte. Mindezek alapján tehát a törvényszék megállapította, hogy az alperes megalapozott és jogszerű döntést hozott az ügyben, eljárása során sem anyagi jogi, sem eljárásjogi szabálysértést nem követett el, az irányadó jogszabályokat helyesen értelmezte és alkalmazta, mely okból a törvényszék a felperes keresetét a Kp. 88.§ (1) bekezdés a) pontja alapján, mint alaptalant, elutasította.

Záró rész

[62] A törvényszék az alperes és az érdekelt perköltségének viselésére a Pp. 83. § (1) bekezdés alapján kötelezte a felperest. A törvényszék az alperes perköltségét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján a költségjegyzékben feltüntetett összegnél alacsonyabb mértékben állapította meg, mivel az alperes ügyvédi munkadíját a beadott írásbeli nyilatkozat tartalmára - utalva a

hasonló tényállású folyamatban lévő perekre – tekintettel eltúlzottnak találta, valamint a törvényszék a perköltség megítélése során figyelemmel volt arra is a költségjegyzékben feltüntetett összeg kapcsán, hogy az alperes a költségjegyzék, illetve az általános megbízási szerződés mellé számlát nem csatolt. Az érdekelt perköltségének összegét a Pp. 81. § (5) bekezdése szerint előterjesztett költségjegyzékében felszámítottal egyezően állapította meg.

[63] A fizetendő kereseti illeték mértékét a törvényszék az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 45/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg, amelynek viselésére a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles.

[64] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2020. július 14.

dr. Tóth László s.k.
a tanács elnöke, előadó

dr. Robotka Imre s.k.
bíró

dr. Nagy Péter s.k.
bíró